Lietas Nr. 11200008316
Lietas arhīva Nr. K13-0058-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē 2017.gada 15.maijā
Dobeles rajona tiesa:
tiesnese Ā.Ulaseviča
piedaloties prokuroram P.Sondoram
aizstāvim J.Ernstsonam
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā
/pers. D/, personas kods /personas kods/, **apsūdzēts pēc Krimināllikuma 116.panta.**

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus krimināllietā, konstatēja

Aprakstošā daļa

/pers. D/ izdarīja slepkavību, tas ir, citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, šādos apstākļos:

2016.gada 17.februārī, vakarā pēc plkst.19.00 /pers. D/, kurš atradās cietušā /pers. E/ dzīvesvietā pēc adreses – /adrese/, Dobeles novads, kopīgas alkohola lietošanas laikā, izcēlās strīds ar cietušo /pers. E/. Strīda laikā /pers. D/, atrodoties alkohola ietekmē, tīši, aiz dusmām, pielietoja vardarbību pret cietušo, slepkavības nolūkā, paņēma virtuvē pie plīts pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu triju šķautņu profila iegarenu durošo metāla priekšmetu ar izteiktu smaili un ne mazāk kā vienu reizi tīši iedūra cietušajam krūšu kurvī sirds rajonā (dzīvībai svarīgs orgāns), nodarot šādus miesas bojājumus:

- durts krūšu kurvja priekšējās sienas ievainojums krūšu kaula augšējās trešdaļas līmenī 2.ribas skrimšļainās daļas piestiprināšanas vietā pa ķermeņa viduslīniju ieejošu (penetrējošu) krūšu kurvja dobumā ar ādas un zemādas mīksto audu, krūšu kaula, sirds somiņas, aortas un labās plaušas saknes audu bojājumiem un asinsizplūdumiem brūces kanāla apkārtējos audos, kas noritēja ar asiņošanu sirds somiņā un sarežģījās ar akūtu sirds-asinsvadu mazspēju.

Pēc tam /pers. D/ iegrūda cietušo dīvānā un no notikuma vietas aizgāja.

/pers. D/ cietušajam nodarītie miesas bojājumi attiecināmi pie smagiem, kas bīstami dzīvībai un kas atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar cietušā /pers. E/ nāvi, kas iestājās īsā laikā (dažu sekunžu desmitu laikā) pēc miesas bojājumu nodarīšanas notikuma vietā.

Ar šādām savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 116.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē **apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā neatzina,** cietušās /pers. F/ mantiskā kaitējuma kompensāciju un morālā kaitējuma kompensāciju neatzina.

Apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka iepriekš ir tiesāts vairākas reizes un par saviem izdarītajiem noziegumiem ir izcietis sodu pilnā mērā. Pēdējo reizi tika atbrīvots nosacīti pirmstermiņa un divu gadu garumā, kad dzīvoja brīvībā, strādāja, apgādāja savu ģimeni. Liecības, kuras bija sniedzis 2016.gada 8.martā, bija nepatiesas, jo tās tika pasniegtas pēc izmeklētāja /pers. G/ versijas, apmaiņā par šīm liecībām viņam bija apsolīts, ka tuvākajā laikā viņš tikšot brīvībā, tāpēc arī izmeklēšanas laikā pieturējies pie šīm liecībām. Apsūdzētais norādīja, ka ugunsgrēka vietā netika veikta pilna apskate, kā arī nebija nofotografēts cietušā ķermenis un tas apgrūtina pierādīt viņa nevainību. Viņš nav veicis sitienus cietušajam, kas viņam tiek inkriminēti. Apsūdzētā ieskatā šie savainojumi cietušajam varēja rasties tad, kad ugunsdzēsēji izjauca ugunsgrēku un aizķēra ķermeni ar saviem ugunsgrēka āķiem. No ugunsdzēsēju teiktā sapratis, ka cietušā ķermenis bija apdedzis un uzblīdis līdz nepazīšanai un tas tika atrasts pēc ilgāka laika, kamēr tika likvidēts ugunsgrēks.

Motīvu daļa

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā neatzina, viņa vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā ir pilnībā pierādīts ar tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem un krimināllietas materiāliem.

Ar cietušās /pers. F/ liecību tiesas sēdē, ka ir cietušā /pers. E/ meita. Viņai piezvanījis radinieks /pers. H/ un lūdzis pameklēt cilvēku, kas varētu padzīvot viņa mājā /adrese/pagastā. Par to pastāstījusi tēvam /pers. E/. Tēvs apmeties dzīvot /adrese/ar tēvu tikusies vairākas dienas pirms ugunsgrēka. Par ugunsgrēku uzzinājusi tai pašā naktī, kad tas noticis. Sakarā ar tēva nāvi viņai ir radīts mantisks un morāls kaitējums. Bēru izdevumi sastāda 533 *euro,* maksājusi par morgu, pirkusi zārku, drēbes, kā arī maksājusi par apbedīšanas pakalpojumiem. Par viņai radīto morālo kaitējumu bija pieteikusi kompensācijas prasību 5 000 *euro* apmērā. Ņemot vērā to, ka no valsts ir saņēmusi kompensāciju 1850 *euro* apmērā, pieteikumu par morālo kaitējumu uztur 3150 *euro* apmērā.

Ar liecinieka /pers. I/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka pildījis savus dienesta pienākumus Valsts ugunsdzēsības Jelgavas daļas dienestā. Tika saņemts izsaukums uz Bērzes pagastu, ka tur deg māja, bija glābšanas darbu vadītājs. Tas bija ziemā, nakts laikā. Māja dega pilnā platībā, jumts bija iebrucis, piebraucot dzirdējis sprādzienu, uzsprādzis gāzes balons. Veicot glābšanas darbus, istabā pie mūrīša atradis vienu vīrieša vienību, par to paziņojis policijas darbiniekiem, kuri arī atradušies ugunsgrēka vietā. Vīrieša līķis gulējis uz muguras. No savas darba pieredzes var liecināt, ja cilvēks ir bijis dzīvs, izceļoties ugunsgrēkam, viņš mēģina rāpot vai kaut kā pārvietoties, lai izkļūtu no ugunsgrēka, līdz ar to šāds bojā gājušais tiek atrasts guļot uz vēdera. Redzējis, ka viens no policijas darbiniekiem līķi no mājas ārpuses caur logu fotografē. Kad tika dota atļauja līķi iznest, tas tika ievietots speciālā maisā, iznests no nodegušās mājas un ievietots speciālā busiņā un aizvests projām.

Ar liecinieces /pers. J/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka strādā par eksperti Zemgales ekspertu nodaļā, pildījusi savus dienesta pienākumus, saņēmusi izsaukumu par degošu māju. Aizbraucot, veikusi notikuma vietas fotografēšanu. Kad bija ieradusies, līķis jau bija ielikts mašīnā projām vešanai. Pēc policijas inspektora norādes atzīmējusi vietu, kur bija atradies līķis.

Ar liecinieka /pers. K/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka pildījis savus dienesta pienākumus kā dežurējošais inspektors Dobeles iecirknī. Saņemts ziņojums, ka deg mājas /adrese/tas varēja būt februārī vai martā, laukā bija sniegs. Kopā ar diviem kolēģiem braucis uz notikuma vietu. Pēc pusnakts, kad ugunsgrēks pamatā jau bija apdzēsts, ugunsdzēsējs paziņojis, ka atrasts līķis. Pa logu redzējis, ka tas bija cilvēka līķis, saredzēt bija pagrūti, jo bija iegāzies mājas jumts, vēl bijuši dūmi, kas apgrūtināja redzamību. Caur logu mēģinājis līķi nofotografēt, līķis gulējis uz muguras. Fotografējis ar savu mobilo telefonu, nekas prātīgs nav sanācis, jo visapkārt vēl bijuši dūmi. Arī kolēģis /pers. L/ līķi fotografējis ar dienesta fotoaparātu, pēc tam ar savu mobilo telefonu, bet fotogrāfijas nav sanākušas. Kad atbraukusi no morga automašīna, atļāvis līķi nest laukā no mājas. Līķi ievietoja maisā un ugunsdzēsēji aiznesa to uz automašīnu. Eksperts vēl nebija ieradies. Viņš pats bija atbildīgs par apskates veikšanu, to arī darījis, dokumentāri aprakstot līķa atrašanās vietu.

Ar liecinieka /pers. K/ papildus sniegto liecību tiesas sēdē, ka pārlūkojot iepriekš safotografēto, savā telefonā atradis fotogrāfiju, kurā redzams līķis degošajā mājā. Vēlas iesniegt minēto fotogrāfiju, lai tā tiktu pievienota pie lietas materiāliem.

Ar liecinieka /pers. M/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka strādā par ugunsdzēsēju – glābēju. Tika saņemts izsaukums, ka Bērzes pagastā deg māja, braucot uz notikuma vietu, bija redzams, ka deg māja ar atklātu liesmu. Piebraucot, redzēja, ka Jelgavas ekipāža jau ir ieradusies. Kaut kas teica, ka iekšā jābūt cilvēkam. Par darbiem atbildīgā bija Jelgavas ekipāža, viņam tika norādīts, kur ir jādzēš un to arī darījis. Līķis tika atrasts mājas otrā pusē, to atrada Jelgavas ekipāžas cilvēki, līķi no mājas nesa laukā Jelgavas ugunsdzēsēji.

Ar liecinieka /pers. N/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka strādā Dobelē ugunsdzēsēju vada komandiera vietnieka amatā, laiks bija pavēss. Tika saņemts izsaukums, ka deg dzīvojamā māja. Uz ugunsgrēka vietu papildus ieradās Jelgavas ekipāža, tā ieradās divas minūtes ātrāk, līdz ar to viņi bija atbildīgie par dzēšanas darbiem. Viņš tika norīkots dzēst mājas vienu galu, ko arī darījis, kamēr ugunsgrēks tika lokalizēts. Pēc ugunsgrēka apdzēšanas, kad jau tika lauztas konstrukcijas, Jelgavas ugunsdzēsēji atrada vienu vienību (līķi). Tur atradās arī policijas darbinieki, viņi fotografēja. Pēc tam atbrauca mašīna, kura nogādā līķi uz morgu, Jelgavas ugunsdzēsēji līķi iznesa no mājas un ievietoja mašīnā. Līķis gulēja istabā uz muguras, ar seju uz augšu.

Ar liecinieces /pers. O/ /pers.O/ sniegto liecību tiesā, ka mājas /adrese/pieder viņas mātei, šajā mājā dzīvojusi līdz tam, kamēr aizgājusi dzīvot uz Dobeli. Arī pārējie mājas iedzīvotāji pārnāca dzīvot uz pilsētu, palika tikai mazākā māsa /pers. P/. Pēc pārvākšanās uz Dobeli tur palika lopiņi, putni, tāpēc 2016.gada janvārī /adrese/ ievācās māsīcas tēvs /pers. E/. /pers.E/ prasījis viņas tēvam, vai mājās uz kādu laiku var ievākties viņa draugs, tēvs atļāvis. Apmēram trīs vai četras dienas pirms ugunsgrēka kopā ar tēvu bija aizbraukusi uz /adrese/Tur bija /pers.E/ un apsūdzētais, viņi dzēruši alkoholu. Nofotografējusi /pers.E/ un apsūdzēto, jo gribējusi parādīt mātei, kā tur šobrīd izskatās un to, ka mājas iemītnieki lieto alkoholu. Par to, ka deg viņu māja, kaut kas naktī piezvanīja, kurš tas bija, neatceras.

Ar liecinieka /pers. H/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka ielaidis savu radinieku /pers.E/ dzīvot mājās /adrese/, jo paši pārcēlušies dzīvot uz Dobeli. Sākotnēji, apmēram mēnesi vēl dzīvojis /adrese/ kopā ar /pers.E/, pēc tam pārcēlies uz Dobeli. /pers.E/ /adrese/ viens pats nodzīvojis apmēram mēnesi, jautājis viņam, vai nevar mājās dzīvot arī viņa draugs, ka maksāšot īres maksu par dzīvošanu, /pers.E/ draugu – apsūdzēto redzējis vienu reizi, dažas dienas pirms ugunsgrēka. Ar apsūdzēto neko nav runājis, jo apsūdzētais bijis tādā alkohola reibumā, ka nebija spējīgs parunāt.

Ar liecinieka /pers. S/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka dzīvo blakus mājai /adrese/Tajā naktī ap pulksten vienpadsmitiem ieraudzījis, ka deg mājas /adrese/izsaucis ugunsdzēsējus, pēc tam zvanījis kaimiņiem, lai pateiktu par ugunsgrēku viņu mājās. Zinājis, ka mājās /adrese/ dzīvo /pers. H/ bijušais švāģeris, pāris reizes bija viņu redzējis.

Ar liecinieka /pers. L/ sniegto liecību tiesā, ka strādā Dobeles iecirknī par kārtībnieku. Bija izsaukums par to, ka deg māja, kopā ar /pers. K/ un /pers. T/ devušies uz notikuma vietu, tur veicis savus dienesta pienākumus, aptaujājis cilvēkus. Pēc kāda laika /pers. K/ pateicis, ka ugunsdzēsēji atraduši līķi, gājis skatīties. Gribēja uzsākt apskati, bet traucējuši dūmi, mēģināja fotografēt ar dienesta fotoaparātu, bet nekas nav iznācis, tad mēģināja bildēt ar savu mobilo telefonu, bet arī nekas nav sanācis.

Ar liecinieces /pers. T/ sniegto liecību tiesā, ka strādā Dobeles iecirknī par kārtībnieci, kopā ar kolēģiem braukusi uz izsaukumu, degusi māja, ugunsdzēsēji pateikuši, ka mājās ir līķis un to kolēģi mēģināja nofotografēt. Pati nekur nav gājusi, līķi neredzēja.

Ar liecinieka /pers. G/ sniegto liecību tiesas sēdē, ka apsūdzēto /pers.D/ pazīst pēc lietas materiāliem. Apsūdzētais bija jāatzīst par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 116.panta pēc notikumiem Jaunbērzē. Nopratinot apsūdzēto par lietas apstākļiem, pieņemot viņa sniegtās liecības un atzīstot viņu par aizdomās turēto nekāda fiziska vai morāla ietekmēšana netika pielietota. Pēc /pers.D/ nopratināšanas viņš tika ievietots Jelgavas īslaicīgās aizturēšanas vietā. Ja viņam būtu bijušas kādas pretenzijas par notikušo pratināšanu vai citas sūdzības, apsūdzētais būtu lūdzis izsaukt ātro neatliekamo palīdzību vai sūdzējies izolatora darbiniekam, bet nekā tāda nebija. /pers.D/ nopratināšana tika veikta 8.martā, nopratināšana uzsākta vienos dienā. Nekādas pazīmes tam, ka /pers.D/ atradās alkohola ietekmē, nebija. Ja tiktu konstatēta acīm redzama alkohola ietekme, tad izolatora darbinieki būtu piedāvājuši /pers.D/ iepūst alkometrā un ja alkohola ietekme būtu konstatēta, tad /pers.D/ tiktu nogādāts uz medicīnisko atskurbtuvi. Liecības, kuras /pers.D/sniedza /adrese/ policijas dienesta telpās par lietas apstākļiem kā aizturētais, konvoja klāt nebija, taču dienesta kabinetā /pers.D/ pratināšanas laikā atradās arī citi policijas darbinieki. /pers.D/ sniedzot savas liecības kā aizturētajam un sniedzot savas liecības un paskaidrojumus kā aizdomās turētajam ar liecību pārbaudi uz vietas, visas /pers.D/ sniegtās liecības tika pierakstītas no viņa teiktā. Sniegto liecību beigās /pers.D/ protokolos parakstījās par savām sniegtajām liecībām. Nogādājot ar konvoju /pers.D/ uz Jelgavas slimnīcu tiesu medicīniskās ekspertīzes veikšanai, nekāda vēlme no /pers.D/ puses pieaicināt advokātu netika izteikta. Arī tajā laikā, kad notika piemērotā drošības līdzekļa pārskatīšana tiesā, /pers.D/ neizteica nekādas sūdzības par to, ka viņš būtu fiziski vai morāli ietekmēts no policijas darbinieku puses.

Ar eksperta /pers. V/ liecību tiesas sēdē, ka viņš šajā lietā veica tiesu medicīnisko ekspertīzi cietušajam /pers. E/, kā arī veica tiesu medicīnisko ekspertīzi apsūdzētajam, ka šos eksperta atzinumus Nr.25 un Nr.72 uztur pilnā apmērā. Eksperts norādīja, ka cietušā nāve iestājusies pirms ugunsgrēka, par to liecina cietušā iekšējo orgānu izmeklēšanas rezultāti - cietušajam tika konstatētas tumši sarkanas asinis un asiņu recekļi. Ja cietušais būtu ieelpojis tvana gāzi, tad asinis būtu bijušas gaišā krāsā, kā arī tiktu konstatētas dažādas degšanas produktu atliekas. Cietušā ķermenis ugunsgrēkā bija stipri apdedzis, tāpēc apskatot līķi ārēji, vizuāli neko redzēt nevarēja. Veicot sekciju, noņemot ārējo un zemaudu slāni, t.i., veicot autopsiju, brūces tika konstatētas no iekšpuses. Izmeklējot brūces kanālu, tika atrasts ādas fragments un nosūtīts uz laboratoriju ekspertīzes veikšanai. Pēc laboratoriskā slēdziena saņemšanas, kurā tika norādīts, ka uz ādas fragmenta ir caurejoša durta brūce un divi caurejoši durti bojājumi, tika pabeigta cietušā ekspertīze. Eksperts norādīja, ka arī pats apsūdzētais, kad tika atvests ekspertīzes veikšanai, uz policijas darbinieku /pers.G/ rādīja notikuma secību un kā bija izdarījis cietušajam vairākus dūrienus ar asu priekšmetu.

Cietušās un liecinieku norādītos apstākļus apstiprina arī lietas materiāli.

VP ZRP Dobeles iecirkņa policijas inspektores Valsts amatpersona ziņojumus (1.sējums, lietas 4.lapa), ka 2016.gada 17.februārī plkst.22:55 Dobeles iecirkņa dežūrdaļā tika saņemta telefoniska informācija no VUGD darbinieka par to, ka Dobeles novada /adrese/ deg māja /adrese/

2016.gada 18.februāra akts par ugunsgrēku Nr.16-4292 (1.sējums, lietas 5.lapa), no kura redzams, ka tika dzēsts ugunsgrēks Dobeles novada /adrese/ugunsgrēka platība 100 kvadrātmetri, tika atrasts viens bojā gājušais.

Notikuma vietas apskates protokols ar eksperta darba protokolu un fototabulu (1.sējums, lietas 7.-8.lapa, 13.-20.lapa, 113.-120.lapa), kurā apskatīta ugunsgrēka vieta Dobeles novada /adrese/ 2016.gada 18.februārī.

Eksperta atzinums Nr.25 (1.sējums lietas 10.-12.lapa) par līķa ekspertīzi, kur konstatēts, ka /pers. E/ nāve varēja iestāties 2016.gada 17.februārī

no durta krūšu kurvja priekšējās sienas ievainojuma krūšu kaula augšējās trešdaļas līmenī 2.ribas skrimšļainās daļas piestiprināšanās vietā pa ķermeņa viduslīniju ieejošu (penetrējošu) krūšu kurvja dobumā ar ādas un zemādas mīksto audu bojājumiem un asinsizplūdumiem brūces kanāla apkārtējos audos, kas noritēja ar asiņošanu sirds somiņā un sarežģījās ar akūtu sirds –asinsvadu mazspēju. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2016.gada 17.februārī triju šķautņu profila iegarena duroša priekšmeta ar izteiktu smaili (piem., trīs šķautņu vīles vai tamlīdzīga priekšmeta) iedarbības rezultātā. Pēc sava rakstura minētie miesas bojājumi kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar cietušā nāves iestāšanos. Cietušā nāve pēc miesas bojājumu nodarīšanas varēja iestāties neilgā laika posmā – dažu sekunžu desmitu laikā.

Izmeklējot brūces kanālu, tika konstatēts, ka tas sākas krūšu kurvja priekšējā virsmā krūšu kaula augšējā trešdaļā 2.ribas skrimšļainās daļas piestiprināšanās līmenī 131 cm no kāju pēdām pa ķermeņa viduslīniju bojā krūšu kurvja ādu un mīkstos audus, iet cauri krūšu kaulam, sirds somiņai, aortai, turpinās labās plaušas saknē, kur izbeidzas; brūces kanāla kopējais garums 9_+ 2 cm, tā virziens no priekšas uz mugurpusi, no augšas uz leju un no kreisās uz labo pusi. Konstatētie miesas bojājumi cietušajam radušies ne mazāk kā vienas traumatiskas iedarbes rezultātā.

Tiesu medicīniskās kriminālistikas izmeklēšanas (izpētes) akts Nr.40/2016 (2.sējums 214.-215.lapa) par līķa ādas fragmenta, krūšu kaula fragmenta un aortas fragmenta medicīniski kriminālistisko izmeklēšanu, kur secināts, ka uz ādas fragmenta no līķa ir caurejoša durta brūce, necaurejošs ādas plīsums un ādas virsējā slāņa defekti, uz krūšu kaula fragmenta ar mīkstajiem audiem ir caurejošs durts bojājums, uz aortas fragmenta ir divi caurejoši durti bojājumi. Durtā brūce un bojājumi radušies triju šķautņu profila iegarena duroša priekšmeta ar izteiktu smaili iedarbības rezultātā.

Fotoattēls, ko iesniegusi lieciniece /pers.O/) (lietas 1.sējums 143.lapa), kurā apsūdzētais redzams kopā ar cietušo /pers. E/ un liecinieku /pers. H/.

Apsūdzētā /pers.D/pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (1.sējums, lietas 169.-170., 205.-206.lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas tiesas sēdē, kurš liecināja, ka ar cietušo /pers. E/ iepazinušies darbā Jelgavā, kur iekārtojies strādāt par metinātāju, iepazinušies 2016.gada 8.februārī. /pers. E/ 2016.gada 12.februārī pēc darba piedāvājis braukt pie viņa uz mājām atpūsties un iedzert, viņš dzīvojis /adrese/, mājas nosaukumu nezin. Vēl būdami Jelgavā, nopirkuši divas 1 litra tilpuma pudeles degvīna un četras bundžas alus un no autoostas braukuši uz Bērzi. Mājās bijis arī tās saimnieks /pers.H/ un viņa meita. Saimnieks jau bija iereibis, apsēdušies istabā, kur dzīvoja /pers. E/ un sākuši iedzert. Ap plkst.11.00 /pers.H/ ar meitu aizbraukuši. Pie /pers. E/ palicis arī 13., 14., 15. un 16.februārī. 2016.gada 17.februārī /pers. E/ viens aizbrauca uz Jelgavu pēc alkohola un produktiem. Viņš atgriezās ap plkt.16.00 un viņi atsākuši iedzert. Ap plkst.19.00 /pers. E/ sācis pārmest, ka viņš dzīvojot uz /pers. E/ rēķina, sācis apvainot ar necenzētiem vārdiem, minētais konflikts sācies /pers. E/ istabā, /pers. E/ sācis ar dūrēm sist viņam pa ķermeni – pa galvu, rokām, vēderu, viņš atvairījies, tad pagrūdis /pers. E/. /pers. E/ atgūlies dīvānā, viņš gājis uz virtuvi padzerties ūdeni, uzsmēķējis. /pers. E/ turpinājis viņu apvainot. Sapratis, ka šeit palikšana vairāk nebūs, gājis uz virtuvi uzaut krosenes. /pers. E/ turpinājis viņu apvainot. Kad bija uzāvis krosenes, /pers. E/ nācis viņam virsū. Uz plīts bija dažādi priekšmeti – naglas, ķekši utt., domāti plīts riņķu nocelšanai. Kad /pers. E/ pienācis pie viņa, paņēmis no plīts kādu dzelzs priekšmetu un ne vairāk kā divas reizes iesitis viņam ar šo priekšmetu vēdera rajonā, iespējams, krūšu rajonā, jo /pers. E/ bija garāks par viņu. /pers. E/ pēc saņemtajiem sitieniem turpinājis viņu apsaukāt. Pēc sitieniem ar kreiso roku atgrūdis /pers. E/ un viņš apsēdies savā dīvānā, kas atradās istabas kreisajā pusē. Metāla priekšmetu vēlāk izmetis virtuvē. Tad paņēmis virsjaku, mugursomu un izgājis no mājas. Mājās kūrās krāsns un dega gaisma. Sagaidījis autobusu, kurš atiet plkst.21.00 un braucis uz Jelgavu. Pēc tā, kad iesitis /pers. E/, nav ievērojis, ka viņš būtu asiņojis vai vispār būtu redzamas asinis. Par notikušo nevienam nav stāstījis. Pats policijai neziņojis, jo baidījies. Kad divas reizes iesitis /pers. E/ ar metāla priekšmetu, nedomājis, ka ir nogalinājis /pers. E/, bet tikai vairākas reizes iesitis. Atzīst, ka pēc /pers. E/ sišanas viņam vajadzējis ziņot ātrajai palīdzībai, atzīst savu vainu tajā, ka sitis /pers. E/ ar minēto metāla priekšmetu, kuru izmetis turpat virtuvē, taču viņam nebija nodoma /pers. E/ nogalināt.

Protokols ar liecību pārbaudi uz vietas ar fototabulu (1.sējums, 186.-198.lapa), kur apsūdzētais /pers. D/ advokāta klātbūtnē norādījis un apliecinājis, kur un pie kādiem apstākļiem izdarījis vairākus dūrienus cietušajam /pers. E/, ko darījis pēc tam un kur izsviedis duršanai lietoto metāla priekšmetu.

Eksperta atzinums Nr.72 (1.sējums 200.lapa) par /pers. D/ ekspertīzi, kur konstatēts, ka /pers. D/ nav konstatēti miesas bojājumi.

Apsūdzētā /pers.D/sūdzība par viņam piemēroto drošības līdzekli apcietinājumu (1.sējums, lietas 227.lapa), kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasīta tiesas sēdē, no kuras redzams, ka apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir atzinis pilnībā, lūdz grozīt viņam piemēroto drošības līdzekli, lai varētu turpināt strādāt un segt kaitējuma kompensāciju.

Tiesa uzskata, ka šādi pierādījumi lietā ir savākti un nostiprināti likumā noteiktā kārtībā un ir pietiekoši un pārliecinoši, lai izlemtu par apsūdzētā /pers. D/ vainīgumu un lemtu par viņam piemērojamo sodu.

Apsūdzētā /pers.D/apgalvojums, ka nav veicis sitienus cietušajam /pers. E/, ir vērtējams kritiski. Lietas iztiesāšanas gaitā tika nodibināts, ka cietušajam /pers. E/ tika konstatēti divi caurejoši durti bojājumi, ko apstiprina Eksperta atzinums Nr.25 un Tiesu medicīniskās kriminālistiskās izmeklēšanas (izpētes) akts Nr.40/2016, no kuriem izriet, ka durtās brūces un bojājumi radušies triju šķautņu profila iegarena duroša priekšmeta ar izteiktu smaili iedarbībā un pēc šo miesas bojājumu nodarīšanas cietušā nāve varēja iestāties neilgā laika posmā – dažu desmitu sekunžu laikā.

Apsūdzētā apgalvojums, ka savainojumi cietušajam varēja rasties laikā, kad ugunsdzēsēji dzēšot ugunsgrēku, ar saviem darbarīkiem aizķēra cietušo, ir pilnīgā pretrunā ar tiesas izmeklēšanā noskaidroto. Par to, ka cietušā nāve bija iestājusies jau pirms ugunsgrēka, apstiprina Eksperta atzinums Nr.25, gan arī eksperta /pers. V/ sniegtā liecība tiesas sēdē, kurš apliecināja, ka cietušajam, izmeklējot iekšējos orgānus, tika konstatētas asinis un asiņu recekļi tumši sarkanā krāsā, kā arī cietušajam netika konstatētas nekādas degšanas produktu atliekas, minētais norāda uz to, ka ugunsgrēka laikā cietušais jau bija miris. Arī lieciniekus /pers. I/, /pers. K/ un /pers. M/ sniegtās liecības tiesas sēdē, kuri apliecināja, ka līķis pēc tā atrašanās ugunsgrēka vietā gulējis uz muguras, norāda uz to, ka cietušais, sākoties ugunsgrēkam, jau bija miris.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. D/ rīcība savas attieksmes paušanā attiecībā pret viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzīstot vispār, ir pretrunā ar paša apsūdzētā sniegtajām liecībām pirmstiesas izmeklēšanā un pārējiem lietas materiāliem.

Lietas iztiesāšanas gaitā tika nodibināts, ka apsūdzētais vairākas dienas atradies kopā ar cietušo viņa dzīvesvietā Dobeles novada /adrese/kur ilgstoši tika lietoti alkoholiskie dzērieni. Lietā netika iegūti nekādi pierādījumi tam, ka apsūdzētais miesas bojājumus cietušajam nodarījis, aizstāvoties. No lietas materiāliem, ekspertu atzinuma Nr.25, Tiesu medicīniskās kriminālistikas izmeklēšanas (izpētes) akta Nr.40/2016, izriet, ka cietušā nāve iestājusies dažu desmitu sekunžu laikā. Eksperta atzinums Nr.72 apliecina, ka apsūdzētajam nekādi miesas bojājumi netika konstatēti. Minētais liecina, ka apsūdzētā darbības, izdarot vairākus dūrienus cietušajam ar asu priekšmetu, pēc tam atgrūžot cietušo uz dīvāna, norāda uz viņa patieso mērķi, nevis aizstāvoties nodarīt cietušajam fiziskas sāpes, bet nogalināt. To apstiprina arī apsūdzētā darbības pēc cietušā nogalināšanas, kad viņš nevis cenšas mazināt nodarītā sekas, bet aiziet no notikuma vietas, nevienam par notikušo nepaziņojot. To, ka apsūdzētais /pers. D/ nozieguma izdarīšanas laikā spēja kontrolēt savas darbības un izprast savas darbības sekas, apliecina ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinums (1.sējums, lietas 236.-240.lapa), kas norāda, ka /pers. D/ inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā uzskatāms par pieskaitāmu.

Bez tam, lietas iztiesāšanas laikā tika nodibināts, ka apsūdzētais, atrodoties Jelgavas slimnīcā ekspertīzes veikšanai, eksperta /pers. V/ klātbūtnē demonstrējis, norādot uz policijas inspektoru /pers.G/, kādus miesas bojājumus nodarījis cietušajam /pers. E/. Ekspertīzes veikšanas laikā no apsūdzētā nav bijuši nekādi lūgumi vai skaidrojumi par viņam nodarītiem miesas bojājumiem no cietušā puses.

Apsūdzētā apgalvojums, ka viņa pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības 2016.gada 8.martā tika izsistas ar policijas darbinieka /pers. G/ veiktajām darbībām, piemērojot pret viņu fizisku ietekmēšanu, iespaidošanu un morālus draudus, neguva apstiprinājumu. Lietas izmeklēšanas gaitā tika noskaidrots, ka apsūdzētais pats pēc policijas darbinieka uzaicinājuma ieradies policijā 2016.gada 8.martā un labprātīgi sniedzis liecības par notikušo. Pēc liecību sniegšanas apsūdzētais tika aizturēts un ievietots īslaicīgās aizturēšanas vietā. Nekādas sūdzības no apsūdzētā par to, ka viņš tika fiziski iespaidots vai viņam izteikti morāli draudi netika saņemtas. Arī Jelgavas tiesas sēdes 2016.gada 10.marta (2.sējums 5.-7.lapa) 2016.gada 18.maija (2.sējums 8.-9.lapa) protokoli un Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas sēdes 2016.gada 24.marta (2.sējums 12.-13.lapa) protokols, kur tika izskatīts jautājums par apsūdzētajam piemērojamo drošības līdzekli, apliecina, ka apsūdzētais nav izteicis nekādas sūdzības par to, ka policijas inspektors /pers.G/viņu fiziski iespaidojis un morāli draudējis pie liecību sniegšanas par notikušo.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka ir pierādīts /pers. D/ vainīgums par citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu.

Tiesa netic apsūdzētā /pers. D/ apgalvojumam, ka viņš nav veicis sitienus cietušajam /pers. E/, jo lietā sakopotie pierādījumi liecina par pretējo un tiesa uzskata, ka savu vainu viņš neatzīst, lai izvairītos no atbildības un soda.

Apsūdzētā /pers.D/darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 116.panta, jo viņš izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavība).

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmo sodu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un tā radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu Krimināllikuma 116.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā sevišķi smags noziegums, par kuru Krimināllikuma 116.panta sankcija paredz mūža ieslodzījumu vai brīvības atņemšanu no pieciem līdz divdesmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Izvērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā, ka viņš dzimis /datums/Rīgā , Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, līdz apcietinājumam strādāja /nosaukums/, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, faktiskā dzīvesvieta /adrese B/. Apsūdzētais agrāk sodīts kriminālā kārtā trīs reizes, pēdējo reizi 2009.gada 7.decembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 176.panta trešās daļas, 180.panta otrās daļas, 50.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem, konfiscējot mantu un ar policijas kontroli uz diviem gadiem. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 28.jūnija lēmumu sods pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas samazināts, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu noteikta brīvības atņemšana uz 5 gadiem. Ar Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 24.aprīļa lēmumu /pers. D/ atbrīvots nosacīti pirms termiņa, neizciestais brīvības atņemšanas sods 5 mēneši 27 dienas, sodāmība nav dzēsta un nav noņemta. Apsūdzētais administratīvā kārtībā sodīts vienu reizi.

Ņemot vērā iepriekš minēto, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. D/ raksturojošās ziņas, tai skaitā attieksmi pret izdarīto, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka notiesātais un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods ar papildsoda piemērošanu – probācijas uzraudzība uz laiku.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanas termiņā /pers. D/ ieskaitāma aizturēšana un apcietinājums šajā lietā.

Krimināllikuma 47.pantā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus tiesa apsūdzētā rīcībā nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē.

Izvērtējot apsūdzētajam /pers. D/ piemērojamo soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti, bet ir konstatēti divi apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi. Bez tam, tiesa ņem vērā ka apsūdzētais iepriekš ir vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par noziegumiem, kas saistīti ar vardarbību.

Šajā lietā noteiktais drošības līdzeklis – apcietinājums – ar atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

Lietā cietusī /pers. F/ pieteikusi mantiskā kaitējuma kompensāciju 533 *euro* apmērā un kompensāciju par morālo aizskārumu 5000 *euro* apmērā, ko tiesas sēdē uzturēja 3150 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē prokurors, izmantojot Kriminālprocesa likuma 456.panta trešā daļā noteiktās tiesības, pieteica un uzturēja pieteikumu par kaitējuma kompensācijas piedziņu no apsūdzētā /pers. D/ valsts interesēs, ko Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācija, saskaņā ar LR likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 4.panta pirmās daļas 1.punktu, cietušajai /pers. F/ izmaksājusi 1850 *euro* apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.pantā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.pantu kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu psihiskas traumas.

Ar morālo aizskārumu jāsaprot fiziskas un garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisku labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Kompensācijas apmērs ir atkarīgs no aizskāruma veida, intensitātes un apdraudējuma nopietnības, kaitējuma smaguma pakāpes un ilguma. Mantiskai kompensācijai par nemantisku kaitējumu jāsniedz cietušajai personai gandarījums, tas ir, jādod pilna kompensācija par pārdzīvotajām sāpēm un ciešanām.

Atzīstot, ka nekāda nauda nespēs atjaunot iepriekšējo stāvokli un padarīt par nebijušu bojāgājušā piederīgo sāpes un pārdzīvojumus un ņemot vērā, ka mantiskai kompensācijai jāsniedz cietušajam gandarījums par saņemto pāridarījumu un jādod taisnīgs un samērīgs apmierinājums, ievērojot arī valsts izmaksāto kompensāciju, tiesa atzīst, ka cietušās /pers. F/ pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija, kas tiesas sēdē tika uzturēta 3150 *euro* apmērā ir pamatota un apmierināma, jo bojāgājušais /pers. E/ ir bijis cietušās /pers. F/ tēvs. Līdz ar to no /pers. D/ ir piedzenama kaitējuma kompensācija 3150 *euro* par labu /pers. F/.

Attiecībā par cietušās /pers. F/ pieteikto mantisko kompensāciju 533 *euro* apmērā, tiesa secina sekojošo. Lai saņemtu atlīdzību par materiālajiem zaudējumiem, ir jāiesniedz materiālo zaudējumu apliecinošie dokumenti – kases čeki un/vai darījumu apliecinošas kvīts (oriģināli) ar maksātāja rekvizītiem par saņemtajiem pakalpojumiem. Cietusī /pers.E/ir iesniegusi rēķinu Nr.156/k par bēru organizēšanu 103,47 *euro* apmērā, izziņu par morga sniegtajiem pakalpojumiem 50 *euro* apmērā un rēķinu Nr.6 par apbedīšanas pakalpojumiem 230 *euro* apmērā, kopsummā 383,47 *euro*. Līdz ar to no apsūdzētā /pers. D/ par labu cietušajai /pers. F/ ir piedzenami 383,47 *euro* kā materiālā kompensācija.

Tiesa atzīst, ka kā pamatots apmierināms prokurora pieteikums kaitējuma kompensācijas piedziņai valsts interesēs 1850 *euro* apmērā sakarā ar cietušajai /pers. F/ izmaksāto valsts kompensāciju, jo arī šis zaudējums valstij radies apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā, ko apliecina maksājuma

uzdevums Nr.002287 (2.sēj. 47.lp.), ka cietušajai izmaksāta valsts kompensācija 1850 *euro* apmērā. Līdz ar to no /pers. D/ par labu valstij ir piedzenama kaitējuma kompensācija 1850 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts apdrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība advokātei Ievai Cīrulei par darbu apsūdzētā /pers. D/ aizstāvībā pirmstiesas kriminālprocesā 525,99 *euro,* advokātam Jānim Ernstsonam par darbu apsūdzētā /pers. D/ aizstāvībā kriminālprocesā 592,90 *euro* apmērā.

Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu norādītajā apmērā uzliekams apsūdzētajam /pers. D/.

Izskatot lietu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu izlemj par turpmāko ar lietiskiem pierādījumiem – virsjaka, dažādi naži, daktoplēves, vates tamponi, nomazgājumi uz vates tampona, nagu nogriezums, cigarešu paciņa, izsmēķi, filtrs – ir iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.- 515., 520., 523., 524, 527., 528., 529., 530.pantiem,
tiesa **n o s p r i e d a** :

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts **Krimināllikuma 116.pantā** un sodīt ar brīvības atņemšanu uz desmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt neizciesto papildsodu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2009.gada 7.decembra sprieduma un **galīgo sodu /pers. D/ noteikt brīvības atņemšanu uz desmit gadiem diviem mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem.**

Soda izciešanu /pers. D/ skaitīt ar sprieduma spēkā stāšanās dienu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā /pers. D/ ieskaitīt aizturēšanu no 2016.gada 8.marta līdz 2016.gada 9.martam un apcietinājumu no 2016.gada 10.marta līdz 2017.gada 14.maijam un no 2017.gada 15.maija līdz spriedums stāsies spēkā.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – /pers. D/ atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. F/ materiālā kaitējuma kompensāciju 383,47 *euro* (trīs simti astoņdesmit trīs *euro* 47 centi) un morālā kaitējuma kompensāciju **3150 *euro*** (trīs tūkstoši simts piecdesmit *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā kaitējuma kompensāciju **1850 *euro*** (tūkstoš astoņi simti piecdesmit *euro)* apmērā, nosakot labprātīgas minētās summas nomaksas termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. D/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus **525,99 *euro*** (pieci simti divdesmit pieci *euro* 99 centi) apmērā par aizstāves I.Cīrules sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas kriminālprocesā un **592,90 *euro*** (pieci simti deviņdesmit divi *euro* 90 centi) apmērā par aizstāvja J.Ernstsona sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot labprātīgas minēto summu nomaksas termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus, kas glabājas VP Zemgales reģiona pārvaldē – 2 gab. vējjakas melnā krāsā, džemperi sarkanā krāsā, zilas treniņbikses, pelēkas kurpes, adītu cepuri, /pers. D/ asinsparaugu, izdedžu paraugus, telefona fragmentu – **iznīcināt.**

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 24.jūlijā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai prokurora protestu iesniedzot Dobeles rajona tiesai.

Tiesnese (personiskais paraksts) Ā.Ulaseviča